

[Valdemar Sørensen.]

saa lykkeligvis har bøjet sig paa dette Punkt.

Mærkeligt forekommer det imidlertid, at Ønskerne om at fritage det gammeldags Hvidtøl for Beskatningen ikke ogsaa er imødekømt. Ærede foregaaende Talere har været enige i deres Syn herpaa, og jeg slutter mig gerne til deres Synspunkt. Forbrugerne af det tynde Øl har lidt vanskeligt ved at forstaa de samfundsmæssige Synspunkter, der tvinger den højtærede Finansminister til at beskatte dette Øl. Forhaabentlig bliver der i Udvalget Lejlighed til at faa en fyldestgørende Forklaring paa, hvorfor man ikke her har grebet til de samme Motiver, som har været raadende, da man foretog Nedsættelser paa andre Punkter, og man vil muligvis herigennem kunne naa til en Ordning, som kan glæde dem, der skal købe Øllet.

Tilbage er saa den almindelige Omsætningskat paa Manufakturvarer, det vil sige den Del af Forslaget, som paa Grund af Beskatningens Form er blevet den mest iøjnefaldende i Komplexet. Om denne Skat siger den højtærede Finansminister, at det er ingen god Skat. Dertil kan jeg hjerteligt slutte mig, men selv om jeg synes, at Manufakturskatten er den grimteste af Familien, kan jeg ikke erkende, at den egentlig er den værste, at den er værre end de andre Skatter, og navnlig at den er værre end Importafgiften. Der er det med Importafgiften, at den virker i det skjulte og i Virkeligheden paadrager Befolkningen nogenlunde de samme Omkostninger som Manufakturskatten gennem Detailomsætningen. Importafgiften opkræves ligesom Tolden paa Toldboden med de 10 pCt., og naar de er opkrævet, indgaar de i Varernes Pris og forøges gennem de forskellige Led af Omsætningen med den Avance, man naturnødvendigt tager i hvert Led. Naar Varerne efter at have passeret to, ja, somme Tider tre Led kommer ud i Butikkerne, og Afsætning til Forbrugerne finder Sted, vilde jeg dog tro, at man for de fleste Varers Vedkommende naar til lignende Beløb, som Manufakturomsætningskatten med sin halve Snes Procent andrager.

Importafgiften er saaledes i sine Virkninger slet ikke anderledes end Manufakturskatten. Det skal ikke være noget Forsvar for Manufakturskatten; jeg finder det rigtigt, at man har forsøgt at lette denne Afgift saa vidt muligt for den Del af Befolkningen, hvis Købeevne, hvis Indtægter staar i et Misforhold til det Prislæg, i hvilket de skal købe.

Jeg skulde heller ikke have noget imod disse Gavekort, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard kaldte dem. Da de skal træde i Kraft efter 1. Januar, kan man jo passende i Familierne bruge dem til Udveksling af Jule- og Nytaarsgaver, og dette hæderværdige Formaal kan ikke paa nogen Maade skade den højtærede Finansministers Hensigt med Loven. I Virkeligheden er det socialt set en fortræffelig Ordning for den Befolkning, man her giver Lettelsen, fordi de samfundsmæssigt paa Grund af deres Børnetal er saaledes stillede, at de først og fremmest trænger til den. Men naar man agter at indføre denne Lettelse for en Kreds af Befolkningen — og med den fulde sociale Ret, jeg erkender, der ligger i den —, saa burde man indføre den som en Ret, og det gør Loven slet ikke.

Lovforslaget siger i § 53: Der kan af Handelsministeren efter Forhandling med Finansministeren fastsættes nærmere Regler, hvorefter der til Brug ved Indkøb af Manufakturvarer kan udleveres Købekort til mindrebemidlede Personer med Børn under 15 Aar, saaledes at der for hvert Barn under denne Alder udleveres Købekort til et Beløb af i alt 10 Kr.

Det er en saare betinget Ret, man faar her. Handelsministeren kan forhandle med den højtærede Finansminister, og jeg tvivler ikke om, at den højtærede Handelsminister vil gøre det, men der ligger i dette en Tanke om paa en eller anden Maade at graduere den Ret, man saaledes vil give denne Kreds af Befolkningen, og det finder jeg højst uheldigt. Den Idé, at man op til en vis Indtægtsgrense skal graduere „Gavekortene“ under Hensyn til Indkomsten, synes jeg, man skulde gaa bort fra. Man kan sige, at man ikke vil give Børnekort op til mere end en vis Indtægt; men derudover at graduere, hvad Folk skal have, synes jeg ikke om. Den Tanke har jeg hørt fremsat under de Forhandlinger, der er gaaet forud for Lovforslaget, og jeg vil sætte Pris paa, om den er bortfaldet, men hvis den er bortfaldet, hvis man overhovedet ikke mere vil graduere, vil jeg anbefale at give Paragraffen en bestemtere Form, saa den ligefrem gaar ud paa, at der skal udleveres Købekort til de Familier, der opfylder Betingelserne for at faa dem, saa man giver som en positiv Ret det, man her giver betinget, som noget, der skal være Genstand for en Forhandling, og hvis Omfang og Resultat ingen kan kende i Dag, fordi der ikke er oplyst noget derom hverken i Lovforslaget, i Bemærkningerne eller i den højtærede Finansministers Udtalelser, ud over